

Desertøren

Boris Vian

Til Dem hr. præsi - dent, jeg dis - se ord vil skri - - ve som
går fik jeg et brev med or - dre til at stil - - le men
må - ske er na - i - ve, men læs i al - len fald. da jeg ik - ke vil - le jeg dis - se li - nier skrev. Jeg
tæn - ke ved mig selv, det er jeg ik - ke nødt til for jeg blev ik - ke født til at slå
men - nesker ihjel. Så bli - v nu ik - ke vred, jeg har da lov at mene, at
kri - ge er ge - me - ne, at ver - den vil ha' fred.

© 1957 for Skandinavien inkl. Finland og Island. Universal/Reuter Förlags AB, Stockholm.
Ejendomsret forbeholdt af Ehlingsforlaget AB/Music Sales Ltd.

og melodi er skrevet af Boris Vian under opgøret mellem Frankrig og
i 1950'erne. Sangen blev under Algerkrigen forbudt af de franske
hæder.

Til Dem hr. præsident,
jeg disse ord vil skrive
som måske er naive,
men læs i allenfald.
I går fik jeg et brev
med ordre til at stille,
men da jeg ikke ville,
jeg disse linier skrev.
Jeg tænkte ved mig selv,
det er jeg ikke nødt til,
for jeg blev ikke født til
at slå mennesker ihjel.
Så bli nu ikke vred,
jeg har da lov at mene,
at krige er gemene,
at verden vil ha' fred.

Det er over min forstand,
at lande skal gøres øde,
at mennesker skal forbløde
og slås til sidste mand,
at der endnu er nogen,
der har så lidt af krig forstået
trods kvinders sorg og barnegråd,
at de bevarer roen.
Bag fangelejrens hegn
er mænd med sjæl besløvet,
hvis bedste år er røvet,
hvis kære lider savn.
I morgen før det gryr
forlader jeg mit barndomshjem,
hr. præsident, og det er Dem
og Deres krig, jeg skyr.

Mit ønske det er blot,
at jeg må gå i verden
og prøve på at lære den,
at vi ku' ha' det godt.
Lad os bruge det liv, vi har,
til at kæmpe mod den nød, der gør
at bro'r vil slås med broder,
gør men'sket til barbar.
Hr. præsident, farvel,
hvis De vil kræve heitremod,
hvis der skal ofres helteblod,
så må De gøre det selv.
En desertør, javel,
men jeg er ikke bange,
og før jeg la'r mig fange,
må De slå mig ihjel.

Hal Berg,
Dansk oversættelse: Thøger Olesen